

Vec C-183/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

23. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Landgericht Saarbrücken

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. marec 2021

Žalobkyňa:

Maxxus Group GmbH & Co. KG

Žalovaná:

Globus Holding GmbH & Co. KG

Predmet sporu vo veci samej

Smernica o ochranných známkach – Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálna(e) otázka(y)

Má sa právo Únie, najmä smernica(e) o ochranných známkach, a to

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 95), a najmä jej článok 12, resp.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 336, 2015, s. 1), a najmä jej články 16, 17 a 19,

vykladať v tom zmysle, že užitočný účinok týchto noriem bráni výkladu vnútroštátneho procesného práva,

1. ktorý v občianskoprávnom konaní smerujúcom k výmazu zapísanej národnej ochrannej známky z dôvodu jej zrušenia v dôsledku nepoužívania ukladá žalobcovi bremeno tvrdenia, ktoré je potrebné odlišovať od dôkazného bremena a
2. ktorý v rámci tohto bremena tvrdenia ukladá žalobcovi, aby
 - a. v takomto konaní, pokiaľ je to možné, riadne preukázal, že žalovaný ochrannú známku nepoužíval, a
 - b. vykonal na tento účel vlastný prieskum na trhu, ktorý je primeraný návrhu na výmaz a osobitnej povahe dotknutej ochrannej známky?

Relevantné právne predpisy Európskej únie

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (ďalej len „smernica o ochranných známkach“), najmä jej články 16, 17, 19, 44 a 46

Relevantné vnútroštátne právne predpisy

Zivilprozessordnung (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „ZPO“), najmä § 178

Opis skutkového stavu a konania

- 1 Žalobkyňa žiada o výmaz dvoch nemeckých ochranných znáмок žalovanej z dôvodu ich zrušenia v dôsledku nepoužívania. Žalobkyňa predáva športové potreby a vybavenie, masážne podložky, masážne kreslá a grily. Je zapísaná ako majiteľka nemeckej ochrannej známky 302017108053 „MAXXUS“ a ochrannej známky Európskej únie 17673641 „MAXXUS“.
- 2 Žalovaná je materskou spoločnosťou skupiny Globus-Gruppe St. Wendel. Do tejto skupiny patria rôzne spoločnosti, ktoré po celom Nemecku prevádzkujú 46 veľkých hypermarketov s potravinami a nepotravinovým tovarom, ako aj s nápojmi, stavebninami, elektropredajňami a inými špecializovanými predajňami. Žalovaná umožňuje spoločnostiam skupiny používať ochranné známky, ktorých je majiteľkou. Táto skupina dosahuje pozoruhodné obraty z online predaja najmä v segmente elektro a stavebnín.
- 3 Žalovaná je od júla 1996 zapísaná v registri ochranných znáмок ako majiteľka nemeckej slovnej ochrannej známky 395 35 217 „MAXUS“ pre viaceré tovary tried 33, 1-9, 11-32 a 34. Ochranná lehota na používanie ochrannej známky uplynula 30. októbra 2005. Žalovaná je od mája 1996 zapísaná aj ako majiteľka nemeckej slovnej/obrazovej ochrannej známky 395 35 216, zobrazenej nižšie s textom „MAXUS“ a symbolom glóbusu pre triedy 20, 1-9, 11-19 a 21-34:

- 4 V konaní o zápise ochranných znáмок „MAXXUS“ žalobkyne žalovaná pôvodne podala námietku. Dňa 2. mája 2018 podala žalovaná námietku proti zápisu ochrannej známky Európskej únie žalobkyne 17673641 „MAXXUS“. Námietka bola založená okrem iného na existencii slovnej ochrannej známky 395 35 217 „MAXUS“. Žalobkyňa sa proti tejto námietke bránila tým, že žalovaná nepoužívala ochrannú známku „MAXUS“ spôsobom, ktorý by zabezpečil zachovanie práv k ochrannej známke. Žalovaná vzala námietku späť 5. augusta 2019. Aj na základe tejto slovnej ochrannej známky „MAXUS“ podala žalovaná 12. februára 2018 námietku proti zápisu nemeckej ochrannej známky žalobkyne 302017108053 „MAXXUS“. Žalovaná vzala späť aj túto námietku.

- 5 Dňa 29. júla 2019 podala žalobkyňa na Deutsches Patent- und Markenamt (Nemecký úrad pre patenty a ochranné známky) návrh na výmaz oboch sporných ochranných známk z dôvodu ich zrušenia. Žalovaná namietala proti výmazu týchto ochranných známk v listoch z 26. augusta 2019.
- 6 Žalovaná používala prinajmenšom slovnú ochrannú známku „MAXUS“ ako takzvanú „White Label“ pre rôzne tovary v tejto podobe:

- 7 Sporným je rozsah tohto používania a posledný relevantný dátum. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná počas posledných piatich rokov nepoužívala ochranné známky zapísané v jej prospech spôsobom, ktorý by zabezpečil zachovanie práv k nim.
- 8 Z vyhľadávania, ktoré žalobkyňa uskutočnila v prehliadači Google pre „MAXUS“, nevyplývalo používanie sporných ochranných známk spôsobom, ktorý by zabezpečil zachovanie práv k nim. Na internetovej stránke www.globus.de, ktorá je prevádzkovaná pre skupinu spoločností žalovanej, sa nachádza rubrika s názvom „Vlastné ochranné známky. Sú tam uvedené tieto označenia: „korrekt“, „Globus“, „Globus Gold“, „naturell“ a „Jeden Tag“. Sporné ochranné známky uvedené nie sú. Po zadaní výrazu „MAXUS“ do interného vyhľadávania na webovej stránke v rubrike „sortiment/katalóg výrobkov“ sa zobrazia osem ponúk, z ktorých dve sú irelevantné a šesť sa týkajú čistiacich utierok. Na čistiacich utierkach ani na ich obaloch sa však nenachádza žiadna z predmetných ochranných známk. Slovo „MAXUS“ je uvedené len v texte ponuky. Po zadaní výrazu „MAXUS“ do interného vyhľadávania na domovej stránke www.globus.de sa zobrazia dva výsledky vyhľadávania. Obidva odkazujú na „MAXUS Getränkemarkt“ (obchod s nápojmi MAXUS), ktorý prevádzkuje spoločnosť Maxus GC Freilassing GmbH & Co KG. Podľa webovej stránky však táto spoločnosť nepoužíva označenie „MAXUS“ ako ochrannú známku pre vlastné nápoje, ale len ako označenie podniku, resp. ochrannú známku pre služby obchodovania s nápojmi. Detektívna agentúra overila, že v tomto obchode s nápojmi vo Freilassingu sa nepredávali žiadne vlastné značky žalovanej pod spornými označeniami.
- 9 Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná počas posledných piatich rokov nepoužívala ochranné známky zapísané v jej prospech spôsobom, ktorý by zabezpečoval zachovanie práv k nim. Dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia podľa nej nesie žalovaná. Vyplýva to aj zo smernice o ochranných známkach v platnom znení.
- 10 Žalobkyňa sa domáha, aby sa žalovanej po prvé uložila povinnosť súhlasiť s výmazom jej slovnej ochrannej známky „MAXUS“ zapísanej na Nemeckom úrade pre patenty a ochranné známky pod číslom 395 35 217 pre všetky tovary a po druhé, aby sa žalovanej uložila povinnosť súhlasiť s výmazom jej

slovnej/obrazovej ochrannej známky „MAXUS“ zapísanej na Nemeckom úrade pre patenty a ochranné známky pod číslom 395 35 216 pre všetky tovary.

- 11 Žalovaná navrhuje žalobu zamietnuť. Tvrdí, že používala ochranné známky spôsobom, ktorý zabezpečoval zachovanie práv k nim, a domnieva sa, že tvrdenia žalobkyne nie sú dostatočné na založenie sekundárneho dôkazného bremena.
- 12 Ochranná známka „MAXUS“ sa so súhlasom žalovanej používa v hypermarketoch patriacich skupine Globus na označovanie nasledujúcich kategórií tovaru v štandardnom sortimente: Potreby pre domáce zvieratá, domáce potreby, papier a písacie potreby, hračky, športové potreby, autopríslušenstvo a textilný tovar. Tieto tovary označené ochrannou známkou sa počas celého relevantného obdobia posledných piatich rokov až do začatia tohto konania a až do súčasnosti predávali so súhlasom žalovanej v hypermarketoch patriacich skupine Globus v Nemecku, a tiež aj ako tovar určený na vývoz. Okrem toho sa ochranná známka dočasne používa na akcie, napríklad ako fanúšikovský tovar na futbalových podujatiach.
- 13 Žalovaná ako príklad predkladá obaly a fotografie regálov, ktoré majú ilustrovať používanie slovnej ochrannej známky „MAXUS“ za posledných päť rokov. Ďalej predkladá výpisy zo systému správy tovaru a zoznam vlastných značiek. Ďalej trvá na svojich vyjadreniach z námietkového konania a v tejto súvislosti predkladá dokument, v ktorom bolo použitie preukázané preložením podrobných informácií a ďalších dôkazov.
- 14 Ďalej uvádza, že pri vynaložení patričných nákladov by vedela predložiť ďalšie dôkazy o používaní. Tieto náklady by však boli neprimerane vysoké.

Príslušné normy/Judikatúra

- 15 Senát odkazuje na odôvodnenia 31, 32 a 42 a články 16, 17, 19, 44 a 46 novej smernice o ochranných známkach; v súvislosti so spornou otázkou nie je zrejmé žiadna zmena práva.
- 16 Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ v prípade žaloby o výmaz nesie *dôkazné bremeno* o nepoužívaní majiteľka ochrannej známky. Pokiaľ ide o ochranné známky EÚ, senát v tejto súvislosti odkazuje na body 52 až 64 rozsudku vo veci C-610/11 P, Centrotherm. Táto judikatúra k starej smernici o ochranných známkach bola rozšírená aj na národné ochranné známky, ako vyplýva z bodov 62 až 74 rozsudku v spojených veciach C-217/13 a C-218/13, Oberbank AG a i. Napokon, ako vyplýva z bodov 73 až 82 rozsudku v spojených veciach C-720/18 a C-721/18, Ferrari SpA, Súdny dvor tiež rozhodol, že aj v občianskoprávných konaniach o zrušenie, akým je toto konanie, nesie dôkazné bremeno majiteľka ochrannej známky.
- 17 Podľa nemeckého práva v zmysle § 55 ods. 1 druhej vety bodu 1 MarkenG (zákon o ochranných známkach) môže každá osoba podať návrh na zrušenie podľa § 49 MarkenG s odôvodnením, že ochranná známka nebola používaná. Podľa § 49

ods. 1 MarkenG dochádza k zrušeniu, ktorého dôsledkom je nárok na výmaz, ak ochranná známka nebola riadne používaná počas obdobia piatich rokov v zmysle § 26 MarkenG; jediné riadne používanie pritom stačí na zánik nároku protistrany na výmaz pre skupiny výrobkov, pre ktoré sa ochranná známka používa.

- 18 Podľa judikatúry Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) (bolo) bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v občianskoprávných žalobách o zrušenie upravené tak, že žalobca musí najprv uviesť skutočnosti nasvedčujúce nepoužívanie ochrannej známky. V tejto súvislosti sa uznávalo, že žalobca musí v rámci bremena tvrdenia sám vlastnými prostriedkami vykonať dostatočné šetrenie, aby objasnil, že protistrana používa alebo nepoužíva ochrannú známku spôsobom, ktorý zabezpečuje zachovanie práv k nej. Majiteľ ochrannej známky by potom niesol sekundárne dôkazné bremeno, pretože žalobca spravidla nemôže mať prehľad o interných obchodných procesoch protistrany. V judikatúre bolo konštatované, že: „Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno splnenia podmienok žaloby o výmaz nesie žalobca. Na žalovaného v konaní o výmaz sa však môže podľa § 242 BGB vzťahovať procesná povinnosť podať vysvetlenie v súlade so zásadou dobrej viery, ktorá sa uplatňuje aj v procesnom práve. To predpokladá, že žalobca domáhajúci sa výmazu nemá presné vedomosti o okolnostiach používania ochrannej známky a nemá ani možnosť objasniť skutkové okolnosti z vlastnej iniciatívy“.

Odôvodnenie podania návrhu

- 19 Predmetný návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice (smerníc) o ochranných známkach vo vzťahu k vnútroštátnym konaniam o zrušení národných ochranných známk v dôsledku ich nepoužívania. V rozhodnutí v spojených veciach C-720/18 a C-721/18 Súdny dvor prisúdil dôkazné bremeno v týchto konaniach majiteľovi ochrannej známky.
- 20 Senát sa domnieva, že vyššie opísaná judikatúra Bundesgerichtshof týkajúca sa dôkazného bremena nie je na pozadí tohto rozhodnutia ďalej obhájitelná. Zostáva však otázne to, či možno vo vnútroštátnom práve uložiť bremeno tvrdenia žalobcovi. Podľa názoru senátu je to tak.
- 21 V zásade by pritom mohlo platiť, že procesné právo spadá – a to aj podľa smernice o ochranných známkach – do regulačnej právomoci členských štátov. Potvrďuje to aj odôvodnenie 42 tejto smernice. Táto zásada je však obmedzená všeobecnými pravidlami práva Únie prostredníctvom zákazu diskriminácie a zásady efektivity.
- 22 Zatiaľ čo zásada rovnakého zaobchádzania tu nie je dotknutá, vzniká otázka, či by uloženie bremena tvrdenia žalobcovi porušilo *effet utile* smernice o ochranných známkach.
- 23 V nemeckom práve sa rozlišuje medzi pojmami bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

- 24 Bremeno tvrdenia núti účastníka konania, aby sa čo najkonkrétnejšie vyjadril k veci. Účastník, ktorý podľa § 138 ZPO nesie bremeno tvrdenia, v spore prehrá, ak toto bremeno tvrdenia neunesie. Nemecké procesné právo vyvinulo okrem iného aj sekundárnu povinnosť tvrdenia. Jej cieľom je prinútiť obe strany, aby uviedli všetky argumenty, ktoré skutočne môžu uviesť. V tejto súvislosti judikatúra uznáva aj povinnosť získať informácie v rámci vlastnej sféry vplyvu.
- 25 Od tohto treba odlišovať otázku, kto nesie dôkazné bremeno v prípade, ak obe strany dostatočne konkrétne objasnia svoje stanoviská. Ak súd po vykonaní dôkazov si nie je istý, či môže napriek protichodným dôkazom žalovaného veriť dôkazom žalobcu, v spore prehrá strana, ktorá nesie dôkazné bremeno (tzv. *non liquet*).
- 26 Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno je potrebné v zásade odlišovať. Nemecké právo pozná rôzne príklady pre rozlišovanie medzi bremenom tvrdenia a dôkazným bremenom, pričom bremeno tvrdenia vymedzuje tak, že každá strana musí uviesť skutočnosti, ktoré sú jej známe alebo s primeraným úsilím zistiteľné. Ak jedna zo strán nesplní svoje bremeno tvrdenia, spor prehrá. Ak obe strany uvedú dostatočne konkrétne skutočnosti, súd vykoná predložené dôkazy a posúdi ich. Ak súd na základe vykonaných dôkazov nedospeje k presvedčeniu, strana, ktorá nesie dôkazné bremeno, spor prehrá.
- 27 Predmetný návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka len bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena.
- 28 Sporné je v tomto prípade jedine to, či v konaní o zrušení ochranných známk podľa vnútroštátneho práva v dôsledku ich nepoužívania možno podľa práva Únie uložiť žalobcovi pôvodné bremeno tvrdenia alebo po tom, čo žalovaná uviedla obsiahle argumenty k používaniu, aspoň sekundárne bremeno tvrdenia.
- 29 Podľa názoru senátu smernica o ochranných známkach neobsahuje žiadne pravidlá týkajúce sa bremena tvrdenia. Podľa jeho názoru zo smernice o ochranných známkach najmä nevyplýva, v každom prípade nie nevyhnutne v zmysle požiadavky efektivity, že by v konaní o zrušení nemohli byť žalobcovi kladené žiadne požiadavky, pokiaľ ide o odôvodnenie jeho žaloby.
- 30 Súdny dvor EÚ vysvetľuje prístup k dôkaznému bremenu, ktoré v smernici o ochranných známkach nie je výslovne upravené, analógiou s nariadením o ochranných známkach EÚ a navyše aj argumentom, že otázka dôkazného bremena musí byť regulovaná rovnako vo všetkých členských štátoch, aby sa nenarušila úroveň ochrany vyplývajúca zo smernice o ochranných známkach. Dôkazné bremeno majiteľa ochrannej známky vyplýva zo zásady, ktorá „v skutočnosti vyjadruje len to, čo vyplýva z logiky a základnej požiadavky efektívnosti konania“.
- 31 Podľa predbežného názoru senátu sa ani jeden z týchto argumentov netýka bremena tvrdenia:

- 32 Podľa názoru senátu si logika a efektívnosť konania ako dva nosné dôvody judikatúry Súdneho dvora vyžadujú, aby sa bremeno tvrdenia aj naďalej vykladalo vyváženým spôsobom zodpovedajúcim vyššie uvedenej judikatúre Bundesgerichtshof:
- 33 Pochopiteľné záujmy oboch strán sa totiž musia navzájom vyvážiť. Preto by si mal žalobca najprv sám dať tú námahu a preskúmať, pokiaľ je to pre neho možné a primerané, či žalovaný predmetnú ochrannú známku používa alebo nie. Až po takomto preskúmaní a odôvodnenej argumentácii sa javí potrebné, aby žalovaný kompletne vysvetlil jej používanie.
- 34 V opačnom prípade by ktorákoľvek strana – procesné právo nevyžaduje pre žaloby o zrušenie konkrétneho právneho záujmu – mohla prinútiť ktoréhokoľvek majiteľa ochrannej známky, aby odhalil používanie svojej ochrannej známky. Podľa nemeckého práva, rovnako ako podľa smerníc, môže žalobu o výmaz podať „akákoľvek osoba“. Riziko zneužitia tohto oprávnenia podať žalobu je preto veľké, ak by žalobca najprv nemal povinnosť uviesť iné skutočnosti ako iba frázu „žalovaný nepoužíva svoje ochranné známky“.
- 35 Žalovaný majiteľ ochrannej známky musí vynaložiť značné úsilie, a to vyhľadať všetky prípady používania ochrannej známky za posledných päť rokov vo všetkých oblastiach, v ktorých vlastnú ochrannú známku používa.
- 36 Senátu vnútroštátneho súdu sa preto javí ako rozumné a potrebné uložiť žalobcovi, aby najprv sám vhodným spôsobom preskúmal, či vôbec došlo k nepoužívaniu ochrannej známky jej majiteľom. Na tento účel musí žalobca podľa názoru senátu vykonať prieskum zodpovedajúci osobitnej povahe príslušnej ochrannej známky a informovať o ňom v žalobe. Až takýmito konkrétnymi skutkovými tvrdeniami založí bremeno tvrdenia žalovaného. Pritom sa tiež uznáva, že konkrétne vyjadrenie jednej strany si vyžaduje konkrétnu odpoveď druhej strany.
- 37 V prejednávanvej veci ide o nasledujúci problém: Žalovaná prevádzkuje v Nemecku sieť 46 hypermarketov, v ktorých predáva rôzne „nepotravinárske“ tovary ako maloobchodný predajca so širokým sortimentom. Minimálne podľa jej vyjadrení a dôkazov, ktoré boli doteraz založené do spisu, používa prinajmenšom slovnú ochrannú známku „maxus“ ako vlastnú ochrannú známku pre veľký počet výrobkov vo viacerých triedach podľa Niceskej dohody. V online predaji je žalovaná aktívna len v minimálnej miere. V konaní žalobkyňa doposiaľ vykonala iba zbežné vyhľadávanie v Googli a prieskum jedného z výsledkov vyhľadávania – predajne s nápojmi v blízkosti Mníchova.
- 38 Podľa názoru senátu žalobkyňa tým neuniesla svoje bremeno tvrdenia. Pri ochrannej známke, o akú ide v tomto prípade, by bolo možné a vhodné, aby žalobkyňa aspoň námatkovo skontrolovala 2 alebo 3 obchodné domy žalovanej s cieľom preveriť používanie predmetných ochranných známok. Predmetná ochranná známka je totiž vlastnou ochrannou známkou žalovanej (tzv. „white

label“) spojenou s mnohými výrobkami a žalovaná nie je internetovým predajcom, ale tradičným obchodným domom.

- 39 O otázke primeranosti rozsahu bremena tvrdenia môže podľa názoru senátu rozhodnúť vnútroštátny súd iba individuálne v každom konkrétnom prípade. Napríklad v spojených veciach C-720/18 a C-721/18, v ktorých Súdny dvor rozhodoval o dôkaznom bremene, išlo o ochrannú známku, v prípade ktorej boli oblasti a trhy výrobkov prehľadné, rovnako ako používanie ochrannej známky na týchto trhoch. V prípade vlastných „white labels“ supermarketu je situácia úplne iná. V tomto prípade ide o veľký počet trhov a výrobkov.
- 40 Ak by žalobkyňa nemala žiadnu konkrétnu povinnosť vykonať preskúmanie a uviesť skutočnosti v zmysle bremena tvrdenia, mohla by bez námahy prinútiť žalovanú, aby táto v rámci namáhavého skúmania preukazovala používanie vlastnej ochrannej známky a vzdala sa tak obchodného tajomstva. Podľa názoru senátu by uvedená situácia predstavovala riziko zneužitia.
- 41 Je síce potrebné zohľadniť, že žaloba o zrušenie ochrannej známky je vo všeobecnom záujme na ochrane ochranných známk výlučne len vtedy, ak sa aj používajú. Aj nemecké právo umožňuje podať žalobu o zrušenie bez vlastného právneho záujmu. Legitímny záujem majiteľa ochrannej známky na tom, aby nebol žalovaný svojvoľne, ale len vtedy, ak si aj strana, ktorá podáva žalobu, „splnila svoju domácu úlohu“, by však mohol hovoriť v prospech požiadavky na objasnenie skutočností zo strany žalobcu.
- 42 Takýto pohľad na vec podporuje aj koncepcia smernice o ochranných známkach: Články 17, 44 a 46 smernice tu jasne uvádzajú, že námietku nepoužívania možno uplatniť v tam uvedených aktívnych konaniach majiteľa ochrannej známky, a že majiteľ ochrannej známky v ňom nesie dôkazné bremeno. Ak by sa majiteľ ochrannej známky chcel brániť napríklad proti porušeniu, mal by potom na základe námietky potenciálneho porušovateľa niest' aj pôvodné bremeno tvrdenia, že ochrannú známku vôbec používa. To isté platí pre konania opísané v článkoch 44 a 46 smernice o ochrannej známke. Rozsah konania preto vždy určuje majiteľ ochrannej známky.
- 43 V občianskoprávných konaniach o zrušenie ako pasívnych konaniach majiteľa ochrannej známky je situácia úplne odlišná: na jednej strane nie sú tieto konania upravené smernicou, čo hovorí proti obmedzeniu bremena tvrdenia žalobcu. Užitočný účinok smernice o ochranných známkach preto – *e contrario* – nie je dotknutý bremenom tvrdenia útočníka v občianskoprávnom konaní o neplatnosť. Na druhej strane v tomto prípade žalobca určuje rozsah napadnutia údajne nepoužívanej ochrannej známky majiteľa. Podľa názoru senátu sú preto v tejto situácii potrebné aspoň odôvodnené na faktoch založené tvrdenia zo strany žalobcu, aby sa konanie o zrušenie úplne nevykoľajilo. To predpokladá určité primerané preskúmanie žalobcom pred začatím konania.

- 44 Treba okrem toho poznamenať, že smernica výslovne upravuje správne konanie o zrušení pred patentovým úradom. To je zaručené aj v nemeckom práve. Užitočný účinok smernice o ochrannej známke preto nevyžaduje, aby bremeno tvrdenia žalobcu v občianskoprávnom konaní o zrušení, ktoré smernica nevyžaduje ani neupravuje, kleslo na nulu.
- 45 Druhý argument Súdneho dvora, že v rámci pôsobnosti smernice o ochranných známkach by nemala vznikáť odlišná úroveň ochrany, nemá vplyv na predbežný záver senátu. Je to preto, že po rozsudku v spojených veciach C-720/18 a C-721/18 je zrejmé, že „*non liquet*“ po vykonaní dôkazov viedol k rozhodnutiu v neprospech majiteľa ochrannej známky. Odôvodnené uvedenie skutočností v zmysle bremena tvrdenia je bez ďalšieho možné pre každú stranu, ktorá hodlá vynaložiť potrebné úsilie na vyhľadávanie. Ak sa tak stane, majiteľ ochrannej známky sa musí v plnom rozsahu vyjadriť k používaniu svojej ochrannej známky. Ak tak urobí, vykoná sa dokazovanie, a ak z neho nič nevyplynie, vydá sa rozhodnutie *non-liquet* v prospech žalobcu. Postoj senátu k dôkaznému bremenu teda nič nemení na úrovni ochrany.
- 46 V dôsledku toho chce senát svojou prvou otázkou zistiť, či žalobkyňa v konaní o zrušení ochrannej známky môže mať povinnosť uviesť odôvodnené tvrdenia. Svojou druhou otázkou chce senát zistiť, či je výklad, ktorý zatiaľ uprednostňuje a podľa ktorého toto bremeno tvrdenia vyžaduje, aby žalobca vykonal vlastné preskúmanie, ktoré by zodpovedalo napadnutej ochrannej známke, je v súlade s právom Európskej únie.